

זה האיש. הוא עושה כן, והאשה אור מרת: "זהו כן, וזה הפעם השניה שהאדם הזה מוצג בפני היום. אלא שהפעם המציגים הם בלשים אמתיים...". פרדי, שלא גילה עד כה סימני התרגשות, מתפרץ בבכי. האשה פונה אליו ברחמנות: "האם אין לך אמה? כיצד יכולת לעשות כדבר הזה לאשה זקנה?"

"פרדי האנגלי" בא לארץ לפני כמה חודשים. שמו האמתי הוא פרידריך פישל והוא בן 21. בחור שעושה רושם תרבותי, עדין בהליכותיו, הוא בא מאנגליה, מקום שם תיים הרוי, לאחר שכל המשפחה הגרה לשם לפני שנים אחדות מצ'כוסלובקיה. בכיסו נמצא שטר של עשר לירות והוא מקומט ביותר, סימן כי הכסף נדחף לכיס מתוך חפזון. גם כסף נמצא אצלו, אך הוא טוען, כי מכר כמות של נקניק, שנשלח לו על ידי אמו מאנגליה. אכן, יש אמה לפרדי, וככל אמה — זוכרת היא את בנה ושולחת לו נקניקים... המלים הפשוטות של האשה הפצועה: "כיצד יכולת?" והאם אין לך אמה?" ועזונו כנראה את פרדי.

המארכ ברחוב בוגרשוב

הבית ברחוב בוגרשוב עומד מוקף והבלשים יושבים בחדרו של "פרדי האנגלי". החשבון הוא פשוט: יתר בני השלישייה עלולים להופיע כאן. כעבור שעה מופיעה בחורה והיא נעצרת ונלקחת למשטרה. עוברות כמה דקות ובחדר מופיעים שני גברים. ושוב נלקחים הללו למשטרה.

כדי לא לעורר חשד בסביבה יוצאים הבלשים עם עציריהם דרך החצר. לא הרחק מהמקום מחכה להם מכונית הם מסייעים את האנשים וחוזרים לדי"ר, מקום שם נמצאים הבלשים. במשך שלש שעות נעצרים שמונה אנשים. במשרד החקירות מתברר כי אין להם קשר עם המעשה ברחוב המלך ג'ורג'. אך כדי לשמור על הפעולה בסוד מוחזקים הללו, וכן הנשים, במעצר, אם כי נאמר להם מיד, כי אין המשטרה חושדת בהם. כדי להפגין את היחס הטוב, מביאים להם אוכל וסיגריות, ומעצרים דומה לבית מלון...

רק בשמונה בערב מופיע במקום אדם המתאים לתיאור מספר שנים: נמוך יותר, שפם שחור, רחב כתפיים. בראותו שוטרים במקום, מפליט האיש בתמהון "פורקאו?" (מדוע). מסתבר כי הלז שומע רק צרפתית. בחקירה נודע, כי הוא צרפתי נוצרי, בן פאריז, כשנה בארץ, ושמו ז'ן ז'אק לבל. כפתיחת החקירה אומר האדם בכת צחוק: "51 יום הייתי בידי ג'יס טפוי והם לא הוציאו מפי מלה". כאילו

ביקש להסביר למשטרה, כי לא כדאי לה להשתמש בשיטות אלה... עם מעצרו שוכנעה המשטרה, כי לבל הוא האדם השני בשלישייה.

בוגשת חודרת לאמנות...

עתה נשאר למשטרה לסיים את המישימה: לאסור את האדם השלישי. עתה גם ברור לחוקרים כי האיש השלישי הוא שביקר אצל הגברת ליסנר יום קודם לכן שהציג את עצמו כאיש המודיעין.

נערכת חקירה בין כל ידידי הבית העצורים במשטרה: מי עוד משתייך להבורה זאת? שנים המעצורים יודעים לספר כי אדם בשם ורשבסקי בא מדי פעם בחברה זו.

"מיהו ורשבסקי זה?" לשאלה זו קשה להם להשיב. ידוע להם רק כי הוא "משחק לפעמים באחד התיאטרות בתל אביב".

מיד נערך מפקד של כל "הכוחות האמנותיים" במדינה... השם ורשבסקי נמצא בין המשתתפים בהצגה "אופנבך בתל אביב" של "ליילהלו". שנים מבין הקצינים החוקרים נמנים במקרה על אהודי תיאטרון זה וביקרו פעמיים בהצגה זו. הם נזכרים בדמויות אשר בהצגה, אחת אחת — כן, אדם אחד המשתתף שם מתאים בערך לתיאור... **לונרן — פאריס — לודו** החוקרים מחליטים, כי אין טעם

הקרוב מריאנה ליסנר: כבודה, שותחת דם ורסובה מסמי-ההרדמה עקבה אחרי כל תנועה של השודדים. מיד אחרי שנתחמה מסרה את התאור המפורט אשר הוביל למאסרו.

כדי שהמשטרה תוכל לעבד את החומר, משמע להפוך את העובדות ל"תיק משפטי". ומכאן ואילך נמצא גורלם של פרדי פישל, ז'ן לבל ומנשה ורשבסקי בידי בית המשפט.

בגד, יוני 1950
(המשך מעמוד 3)

מן הצד עומדים שני שוטרים "לש" מור על הסדר. אני יודע היטב סדר מהו בשבילם. אני יגיש אל אחד מהם ונותן לו כמה פרוטות. מיד מופיע גם השוטר השני ודורש את חלקו, ואני נאלץ לשלם גם לו. בשאגה האומרת כולה אוטוריטה הם מפנים לי דרך: "תנו מעבר להוד מעלתו", הם צועקים. והוד מעלתו נכנס לבית הכנסת.

בפנים יושבים כמה אנשים ליד שלחנות ורושמים את שמות המבקשים היתר יציאה. כשיגיע תורם, יקבלו הור"א מהמשטרה להתייצב עם חפציהם בבית הכנסת "מסעודה שם טוב" לשם סידור רדכון ושלילת אורחותם העירא-קית. הם ישלמו 12 דינר דמי נסיעה. איזה סוף מר לקהילה מזהירה...

בחוף. אומר סוכחי: "תמיד ידענו שהם בוגדים בלבם, שילכו להם לישראל שלהם. הם ימותו מרעב שם". על הרכוש אשר הם נושאים אין הוא מדבר, זהו רווח נקי מוכן מאליו.

שייכים וארטיסטיות

את הערב אני מבלה בקאבארט עב"דאללה, על גדת חזקלי, לבית קצין תעופה בריטי מבוסס חבניה. ליד הכניסה חונות מכוניות מפוארות של שייכים כיום וזאת מן המדבר ל"כייף". הם יושבים בפנים בעבאיות הגדולות וקפיות המשי, חרבותיהם חגורות למתניהם. על הבמה הקטנה רוקדת "ארטיסטית" ערבית, כמעט ערומה לגמרי. המסובים מתפרעים וקריאות היד והערצה פרוצות מפלחות את האוויר הדחוס.

לאחר "ההצגה" מתחילים הריקודים. כמה זוגות מסתובבים לצלילי תזמורת הגיאו המזרחית. אולם אתה יכול להיות בטוח שכל הנשים הן "ארטיסטיות" (נוסח מקובל במקום "זונה") כי אשה הגונה לא תעז להופיע במקום כזה. מבחינה זו, עיראק היא ארץ מפגרת אפילו בין ארצות ערב. אסור לאשה מסלמית בבגדאד להלך בלי העבאיה וה"פוש" (צעפף). ורק צעירות "מודר" ו"ספורות מעיוות הופיע בשמלה אירופית ופנים חשופות. והי בגדאד ביוני 1950.

החשוד פרידריך פישל ("פרדי האנגלי"), כבול באזיקים, מתנפל על הצלם (ו. זינגר) בראותו את המצלמה. השוטר בעל האקדח השלוף רודף אחריו, בעוד שהחשוד ורשבסקי (מאחורי פישל) מנסה את פניו במספחה.

המלחמה והגיע לארץ לפני כשנתיים, השתתף בלהקה צבאית ונתקבל לבסוף לנסיון ב"ליילהלו". מחוסר דירה היה לן בתיאטרון.

הפגישה השקישית

36 שעות אחר השוד הובא האדם השלישי, מי שכנראה ניגן את הכנור הראשון בשלישייה, לזיהוי עם האשה הפצועה. היתה זו, כפי שאומרת מריאנה ליסנר, פגישה השלישית. (הראשונה בתוקף "תפקידו" כבלש, והשנייה בזמן השוד). על כן היה לה קל יותר לזהותו, סבורה המשטרה.

"אתה שכחת את העפרון?" — אמרה האשה, שעה שהיא מתרוממת מהמטה. "איזה חשיבות יש עתה ל"עפרון?" העיר השחקן בנוסח שכספיר הבימה. "אתה טועה בהחלט" — התערב חוקר המשטרה — "במקצוע שלנו יש ערך רב לתפצים כאלה, הנעזבים על ידי אנשים במקום, שבו עבר מישוהו על החוק".

כעבור שעה מופיע אותו חוקר בפני שופט שלום ומכריו בשבועה: "יש למשטרה יסוד להאמין, כי שלשה אנשים אלה ביצעו מעשה שוד ועברו בכך על החוק...". הוא מבקש הארכת מעצרו,

החשוד מנשה ורשבסקי שיחק את תפקידו ב"אופנבך בתל אביב" בליילהלו, בשעה שקציני המשטרה פראג וזוהר ישבו בין הקהל וזיכו בקוצר רוח להפסקה, כדי לעצור אותם...